

Fluffig boll full av charm och urinstinkter

Liten och söt är den lilla ”pommen”, men det är också en urhundsras med instinkterna i behåll.

TEXT Kristina Bertilsson & Elisabeth Spillman
FOTO privat & Getty Images

I bland pratar man om ”pälsbollar”, och faktum är att en riktigt rasty-pisk pomeranian ska ha formen av en cirkel om man tittar på den från sidan. Det är heller ingen stor ”boll”, mankhöjden ska vara cirka 18–22 centimeter, vikten varierar mellan 1,5 – drygt 3 kilo. Karaktäristiskt för rasen är den korta plattliggande svansen över ryggen, vilket bidrar till den cirkelrunda formen, liksom den dubbla pälsen med underull som är tät och tjock under rakt utstående ytterpäls. Alla färger utom blå och merle är tillåtna.

Men man ska inte låta sig luras att tro att pomerianen inte är en ”riktig” hund bara för att den ser ut som ett litet gosdjur. Pomeranian tillhör gruppen urhundar, det vill säga samma rasgrupp som till exempel grönländshund, akita, samojed, basenji och siberian husky. Urhundar har generellt kvar mer av hundens ursprungliga instinkter och beteende, jämfört med exempelvis vallhundar eller dvärghundar där man under lång tid avlat på särskilda egenskaper människan eftersträvat.

Rasen, som tidigare kallades dvärgspets, kommer från Tyskland där det ursprungliga användningsområdet var som larm/signalhundar, dåtidens övervakningskameror helt enkelt. Först på 1800-talet blev sällskapshundar, ibland kallade lyxhundar, vanligare i högreståndsmiljö. Det var på modet med dvärghund vars enda uppgift var att vara ett trevligt sällskap. När Drottning Victoria av England började intressera sig för de söta små hundarna från Pommern som Pomeranian ökade i antal. Namnet fick rasen i England och syftar på att de kommer från Pommern i nuvarande Tyskland.

I dag är rasen en mycket omtyckt liten sällskapshund och kallas populärt för ”pom” eller ”pommar”. De ursprungliga egenskaperna finns kvar och visar sig i att de vill påkalla människor och hundars uppmärksamhet om något, de bedömer som avvikande, händer. »

gettyimages®
LeoniekvanderVliet

”Alla åtta har olika karaktär”

Susann och Håkan Olhage håller hundarna som barn i familjen.

Susann mötte sitt livs första pomeranian på gatan tillsammans med sin ägare i början av 1990-talet. Det var kärlek från första ögonblicket och två veckor senare hade familjen sin första pomeranian hemma.

- Pomeranian passar inte till barnfamiljer med små barn, och eftersom barnen var små på den tiden blev min första en vuxen pomeranian och ingen valp. Det var en fyraårig Championtik, som vi fick överta på foder. Uppfödaren ville ha en kull valpar på henne, vilket väckte mitt intresse för att föda upp rasen.

Då jag träffade Håkan hade jag en kull valpar hemma, jag kommer ihåg hur Håkan satt på golvet och matade de tre veckor gamla valparna. I den stunden blev Håkan förälskad i rasen.

Hemma hos Susann och Håkan Olhage bor idag åtta pomeranian, som alla har sina olika karaktärer.

- Grace är vår mest personliga tik, hon tror att vi är hennes föräldrar då hennes mamma drabbades av livmoderinfektion då hon föddes och vi har handmatat henne. Hon är mer fäst vid oss än vid de andra hundarna. Grace skulle egentligen säljas som valp, men det var otänkbart då vi hade jobbat dag och natt med att mata henne som nyfödd.

Cody är den enda hunden som bor hos oss som vi inte har fött upp själv, vi har däremot fött upp Codys morfar. Just nu har vi hundar från vår sjunde generation, dvs vi har själv fött upp tikarna i sju generationer bakåt, vilket motsvarar cirka 15 års avelsarbete.

Tidigare deltog vi aktivt och mycket framgångsrikt på hundutställningar, men på senare år njuter vi mest av dagliga långpromenader och håller våra hundar som våra barn i familjen. Som kuriosita kan nämnas att vår hund Chanel spelade hunden Batman i filmen *Pojken med Guldbyxorna*, som hade biopremiär år 2014. ♦

FÖR VILKEN TYP AV ÄGARE PASSAR EN POMERANIAN?

- **En rastypisk pomeranian** är glad och pigg och för det mesta med på allehanda upptåg. Den är intelligent och tillgiven, inte alls svårlärd. Men bli inte lurad av det fluffiga, söta utseendet, det är en hund av urhundstyp, med många instinkter kvar. Den fungerar bäst när ägaren förstår hundspråk och kan kommunicera med sin hund på ett sätt som leder till samförstånd. I den lilla kroppen bor det en stor hund med, ibland, allt för stort självförtroende. Så även om den är liten måste den uppfostras, vilket i och för sig gäller alla hundraser, stora som små.
- **Pomeranian är en lättkött** pälsras och kräver därför förhållandevis lite arbete.

”Simba hänger gärna med på äventyr!”

Egentligen ville Dennis Rönnlund ha en större ras, men föll för kompisens hund.

Jag har alltid velat ha en hund men är också pälsallergiker, vilket gjort att jag är allergisk mot katter och också känner av vissa hundraser. Under högskoletiden 2015-2019 bodde jag i Trollhättan och lärde där känna en kompis som hade en pomeranian, vilken jag också började passa ibland när hon jobbade. Då upptäckte jag dels att den hunden fungerade för allergin och var otroligt trevlig som sällskapshund.

Egentligen hade jag nog funderat på en större hund eftersom jag tänkt att det bättre skulle passa ihop med mina intressen av att vandra, löpa och åka skidor. Men jag förstod också att en pomeranian har väldigt mycket energi och med lite träning absolut kan hänga med på längre utflykter.

Så när jag förra sommaren såg Simba till salu i en annons, och åkte för att titta på honom så fanns det ingen återvändo eftersom hans päls också fungerade bra, ingen allergi. Han fick följa med hem.

Simba är en ständigt glad, nu 1,5 år gammal, hund som är väldigt nyfiken och trogen. Han vill alltid vara nära, ha kontakt och se vad som händer. Han älskar också att leka. Favoriten är att komma gående med en pinne eller socka för att inleda en dragkamp. När ingen lekkompis finns så går det lika bra att använda lägenhetens möbler som hinder i en hinderbana som utförs i högsta hastighet.

Till vardags blir det mestadels promenader och aktiveringslekar längs promenadstråken kring Skellefteälven och Vitbergets friluftsområde, eftersom vi just flyttat till Skellefteå. Simba följer också gärna med på joggingturer, som mest har han varit med och sprungit 8 km, vilket fungerar eftersom han är en relativt stor pomeranian. Han ska också hänga med på vinterns skidture. Denna sommar var andra gången på mindre än ett år som han var med på resa till Norge och nu har vi tillsammans paddlat och vandrat bland annat Trolltunga, Besseggen och Offersøykammen. Detta har gått väldigt bra, det är bara vissa väldigt branta partier där han har behövt bäras. Då är det en fördel att han bara väger 3,5 kg och lätt kan bäras under armen. ♦

Den bör borstas en gång i veckan med en karda eller borste och badas några gånger om året.

■ Vad är lämpliga aktiviteter?

Pommen är en aktiv hund som lämpar sig mycket bra för agility och lydnad eller liknande. Som vuxen och med en god kondition kan den följa med på längre promenader.

■ Vem ska inte skaffa en pomeranian?

Då "pommen" är en liten hund passar den bäst hos en familj med lite större barn och tillsammans med mindre hundar. Den är ofta rätt tuff, och förstår inte alltid sitt eget bästa när det kommer till lek med större hundar.

■ Finns det något särskilt att tänka på om man funderar på rasen?

Precis som med många småväxta raser är det extra viktigt att sköta tänderna noga. Ofta behövs hjälp från veterinär att ta bort kvarsittande mjölkttänder, vilket görs vid 7-9 månaders ålder. I rasen förekommer patella luxation (lösa knäleder) och hormonella besvär som visar sig genom att hunden mer eller mindre förlorar sin päls. Rasen finns med i de Särskilda Rasspecifika Domaranvisningarna (SRD) för pälsproblem. Den binder sig lätt till sin ägare och föredrar flockliv, så träningen att vara ensam kortare stunder bör påbörjas redan när valpen kommer till sitt nya hem. Den trivs inte med att vara ensam långa stunder.

■ Vad är det allra bästa med pomeranian?

Pomeranian är en smart och trevlig liten sällskapshund som ofta uppnår hög ålder. Den är också en mycket vacker hundras.

■ Om jag vill veta mer?

Mer information hittar du hos rasklubben, www.pomerianianklubben.se. Årets största höjdpunkt är klubbens Ras-specialutställning, den arrangeras vanligen varje år på Kristihimmelsfärdsdagen och på olika ställen i landet. Då brukar det samlas ett 100-tal pomeranians och ännu fler rasentusiaster. Runt om i hela landet finns flera distriktsombud som anordnar träffar, trimkursen med mera för pomeranian. »

» Månadensras

”Pandora älskar flygplatser!”

Marlena och Peter Eriksson reser mycket, och självklart följer Pandora med.

Vi valde rasen pomeranian för dess mångsidighet, utseende och att det är en perfekt storlek för resor. Med tiden har vår Pandora blivit en riktig globetrotter. Hon är nyfiken på nya platser och faktum är att flygplatser verkar vara lite av hennes favoritplatser. Där visar hon upp sig som en riktig primadonna och väldigt många personer av olika åldrar vill fram till henne. Dock är hon väldigt reserverad för att klappas från främmande människor. Se men inte röra är nog hennes motto.

Vi har rest över stora delar av Europa med Pandora, både flyg och bil. Allt ifrån Algarve kusten i Portugal till steniga stränder i Kroatien.

Amsterdam var en rolig stad för henne med alla broar och små affärer, hon gillar att titta in i affärer och få upp-

märksamhet. Hon tycker även om att gå i gamla stadsdelar där hon sicksackar mellan människor och till slut hamnar på en uteservering och får dricka. Bäst är italienska restauranger, framför allt servitörerna, där hon blir serverad allra först, innan vi ens blir erbjudna någon meny. Polen är annars en storfavorit där Pandora blir bortskämd av mormor och morfar.

I somras reste vi till Sardinien, 16 timmars bilresa från Stockholm via Polen, Tyskland, Österrike och slutligen Italien (med otaliga stopp för Pandora så vi kan utforska nya gräsmattor) och sex timmars båtresa (med hytt). I 35 graders sol tyckte vi att Pandora kunde bada, men det tyckte inte hon. Men att svalka tassarna i vattnet gick utmärkt.

Pandora är en otroligt engagerad hund som är väldigt nyfiken och pigg på utmaningar.

Vi kör mycket agility med henne och hon är alltid redo. Hon är en liten hund med en otroligt stor passion. ♦

GREVINNANS FAVORITER

Grevinnan Blanche Bonde på Kennel Tjolö på Tjolöholms slott i Kungsbacka kommun, startade i början av 1900 talet uppfödning av rasen pomeranian, på den tiden kallad dvärgspets. Grevinnan var den första uppfödaren i Sverige att importera rasen från England, hon födde framförallt upp svarta dvärgspetsar. Grevinnan födde upp flertalet champions och var mest framgångsrik med sina spetsar under 1920-talet.

